

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: V. B.
státní příslušnost Moldavská republika
toho času ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2024, č. j. OAM-244/VL-VL17-VL16-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 13. 3. 2024 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se řízení o mezinárodní ochraně podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zastavuje,

neboť žalobce vzal svou žádost o mezinárodní ochranu ze dne 16. 2. 2024 dne 23. 2. 2024 zpět.

2. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný v řízení porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna šetření. Žalobce namítl, že svou žádost o udělení mezinárodní ochrany vzal zpět z důvodu dobrovolného návratu do Turecka, kde má žalobce část své rodiny. Dobrovolný návrat se ale nekonal, na letišti byl žalobce navrácen zpět do ČR a zajištěn v zajišťovacím středisku ve Vyšních Lhotách. Tím došlo podle žalobce k omylu, neboť by svou žádost nebral zpět, kdyby se měl navrátit do země původu.
3. Dne 22. 3. 2024, tedy po lhůtě k podání žaloby, podal žalobce ke zdejšímu soudu podání, z jehož obsahu (po úředním překladu) soud zjistil, že žalobce žádá o vyhovění žádosti o dobrovolné vycestování z Evropské unie, když sám ukázal svou vůli vycestovat, ale byl navrácen zpět. Žádá, aby nebyl vyhoštěn tam, kde mu hrozí smrtelné nebezpečí, kde nikoho nemá. Zdůraznil, že se sám dostavil na policii, vždy se dostavil na první vyzvání a nikdy se nezpозdil.
4. Uvedené podání soud vyhodnotil jako vyjádření žalobce k věci, když z podání ani nevyplývá, že by jimi žalobce doplňoval včas vznesené žalobní námítky.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, když popírá oprávněnost žalobních námitek. Odkázal na obsah správního spisu a připomněl, že žalobce byl zajištěn z důvodu správního vyhoštění, které nerespektoval a je zařazen v evidenci nežádoucích osob. Žalobce měl být skutečně v rámci žádosti o dobrovolný návrat transferován do Turecka ve smyslu § 54a odst. 1 psím. b) zákona o azylu, nicméně turecká strana žalobce nepřijala s ohledem na jeho zařazení na seznam nežádoucích osob, tedy nikoli z důvodu omylu.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 16. 2. 2024 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 13. 2. 2024 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 12. 2. 2024 převzat v rámci readmisní dohody mezi Polskem a ČR, když přitom bylo zjištěno, že žalobci bylo rozhodnutím Policie ČR ze dne 5. 6. 2023 uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území EU v délce 4 měsíce. Z území přitom nevycestoval a nerespektoval stanovený zákaz pobytu. Ode dne 1. 8. 2023 tak pobýval na území ČR neoprávněně. Dále bylo zjištěno, že žalobce je v cizineckém informačním systému veden jako nežádoucí osoba.
7. Následně dne 23. 2. 2024 učinil žalobce podání, ve kterém požádal „o zastavení procesu týkajícího se jeho žádosti o azyl z důvodu, že se rozhodl k dobrovolnému návratu“.
8. Na podkladě tohoto podání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
10. Předmětem nynějšího přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým zastavil řízení o žádosti o mezinárodní ochranu pro zpětvzetí žádosti.

11. Je především nutné zdůraznit, že z podání žalobce ze dne 23. 2. 2024 bez jakýkoli pochybností vyplývá, že hodlá vzít zpět svou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvod přitom uvedl jeho dobrovolný návrat. Ze spisu přitom nevyplývá ničeho o tom, že by žalobce měl být repatriován do Turecka a ani nelze dovodit, že by zpětvzetí žádosti žalobcem bylo vázáno či podmíněno takovou skutečností.
12. Nelze se tedy ztotožnit s námitkami žalobce, že žalovaný nesprávně, resp. nedostatečně zjistil skutkový stav, neboť žalovaný zcela správně vyhodnotil žalobcovo podání ze dne 23. 2. 2024 jako zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu a za té situace byl povinen rozhodnout v souladu s § 25 písm. a) zákona o azylu o zastavení řízení.
13. Pokud žalobce namítá, že mělo jít o omyl s ohledem na to, že měl být repatriován do Turecka, avšak následně byl navrácen, nelze tomuto přisvědčit. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že se žalobce rozhodl vzít svou žádost zpět z důvodu dobrovolného návratu. O podmínění tohoto úkonu realizací návratu do Turecka nesvědčí nic.
14. Žalobní námitky soud tudíž vyhodnotil jako zcela nedůvodné.
15. Nad rámec uvedeného se sluší poznamenat, že po podání žaloby byl žalobce dne 17. 4. 2024 zadržen Policií ČR na podkladě realizace žádosti moldavského soudu Hincesti o předání žalobce, přičemž dne 19. 4. 2024 byl žalobce vzat do vazby. Žádost moldavského soudu byla učiněna s ohledem na zatýkácí rozkaz na žalobce v souvislosti s trestným činem loupeže, kterého se měl žalobce dopustit dne 21. 5. 2014 v Kišiněvi v Moldavské republice.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. května 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce